

II

(Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta)

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2004. gada 30. jūnijs)

par pasākumiem, ko Itālija paziņojusi saistībā ar atbalstu izdevējdarbības nozarei

(izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 2215)

(Autentisks ir tikai teksts itāliešu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/320/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

cināja ieinteresētās personas izteikt savus apsvērumus sakarā ar attiecīgajiem pasākumiem.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

(4) Itālijas iestādes 2003. gada 2. decembra vēstulē lūdza pagarināt termiņu apsvērumu iesniegšanai sakarā ar Komisijas lēmumu par procedūras uzsākšanu. Komisija 2003. gada 10. decembra vēstulē termiņa pagarināšanai piekrita.

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas zonas līgumu, un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc tam, kad visas ieinteresētās puses tika uzaicinātas paust savus apsvērumus ⁽¹⁾ un, ņemot vērā šos apsvērumus,

(5) Itālijas iestādes ar 2004. gada 9. janvāra vēstuli, kas reģistrēta 2004. gada 14. janvārī, iesniedza apsvērumus un papildu informāciju.

tā kā:

(6) Komisija saņēma apsvērumus no ieinteresētajām trešajām personām un nodeva tos tālāk Itālijas iestādēm, lai tās varētu sniegt savas atsauksmes. Itālijas iestāžu atsauksmes Komisija saņēma ar 2004. gada 3. marta vēstuli, kas reģistrēta 2004. gada 4. martā.

1. PROCEDŪRA

(1) Ar 2002. gada 19. decembra vēstulēm Nr. 15808 un 15809, kas reģistrētas 2002. gada 31. decembrī, Itālijas iestādes saskaņā ar EK Līguma 88. panta 3. punktu paziņoja Komisijai paredzamos atbalsta nosacījumus, lai palīdzētu Itālijas izdevējdarbības nozares uzņēmumiem.

(2) Komisija ar 2003. gada 29. oktobra vēstuli paziņoja Itālijai savu lēmumu sakarā ar abiem minētajiem pasākumiem uzsākt procedūru saskaņā ar EK Līguma 88. panta 2. punkta nosacījumiem.

(3) Komisijas lēmums par procedūras uzsākšanu tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽²⁾. Komisija uzai-

2. ATBALSTA PASĀKUMU APRAKSTS

(7) Abi Itālijas iestāžu paziņotie atbalsta pasākumi attiecas uz atbalstu, kas tiek piešķirts, subsidējot izdevējdarbības nozares uzņēmumu banku kredītu procentus vai norakstot nodokļus uzņēmumiem, kas nodarbojas ar izdevējdarbības produktu ⁽³⁾ ražošanu.

⁽¹⁾ OV C 285, 28.11.2003., 14. lpp.

⁽²⁾ Sk. 1. zemsvītras piezīmi.

⁽³⁾ Produkti, kas var pretendēt uz atbalsta saņemšanu, ir uz papīra iespiesti produkti, ieskaitot grāmatas, vai uz datu nesējiem ierakstīti produkti, kas paredzēti informācijas publiskošanai vai izplatīšanai sabiedrībā ar visu, tai skaitā elektronisku, informācijas nesēju vai radio vai televīzijas pārraižu starpniecību, izņemot produktus, kas reproducē skaņas vai balsi, skaņuplates vai filmas un dokumentāciju, kas ietver informāciju par uzņēmumiem iekšējai vai ārējai lietošanai.

2.1. Atbalsts procentu likmju subsidēšanas veidā

(8) Pirmo attiecīgo atbalsta shēmu regulē 4. līdz 7. pants 2001. gada likumā "Jaunie piemērojami noteikumi attiecībā uz izdevējdarbību un izdevējdarbības produktiem un izmaiņas 1981. gada likumā Nr. 416" (še turpmāk "likums Nr. 62/2001")⁽⁴⁾ un Valsts prezidenta 2002. gada 30. maija dekrēts Nr. 142 "Noteikumi attiecībā uz procentu likmju subsidēšanu izdevējdarbības nozares uzņēmumiem"⁽⁵⁾ (še turpmāk "Valsts prezidenta dekrēts Nr. 142/2002").

(9) Atbalstu veido no procentu subsīdijas kredītiestāžu piešķirtajiem aizdevumiem ar termiņu uz desmit gadiem, kas tiek izmantoti ražošanas tehniskās pārstrukturēšanas mērķiem vai tehniskā aprīkojuma iegādei, paplašināšanai un modernizācijai, sevišķi, datoru aparatūrai un programmatūrai, tai skaitā, lai varētu izmantot starptautiskos telematikas tīklus un satelītus, ieskaitot nepieciešamos izglītības pasākumus, ar mērķi uzlabot realizāciju.

(10) 90 % no projekta kopējām izmaksām⁽⁶⁾ var pretendēt uz atbalstu. Atbalsts atbilst starpībai starp atmaksāšanas plānu, kas ir aprēķināts, piemērojot finanšu ministra noteikto atsaucē procentu likmi, un maksājumiem, kas jāveic saskaņā ar šo plānu un tiek aprēķināti, piemērojot pusī no minētās procentu likmes. Praksē, piemērojot atsaucē procentu likmi 5 %, valsts daļība ir apmēram 13 % no kopējām projekta izmaksām. Attiecībā pret patreizējo vērtību šī procentuālā daļa samazinās līdz 10 %.

(11) Atbalsta saņēmēji ir uzņēmumi, kas darbojas visā izdevējdarbības ciklā⁽⁷⁾. Tas galvenokārt attiecas uz preses aģentūrām, izdevniecībām, spiestuvēm, papīra formā vai

uz datora vai elektroniskā formātā izgatavotu dienas laikrakstu, žurnālu un grāmatu pārdošanas vietām, radio un televīzijas raidstacijām, kā arī uzņēmumiem, kas nodarbojas galvenokārt ar izdevējdarbības produktu marketingu, un itāļu laikrakstu izdevējiem ārvalstīs. Nosacījumi ir paredzēti uzņēmumiem ar atrašanās vietu ES. Aplēstais atbalsta saņēmēju skaits svārstās robežās no 101 līdz 500.

(12) Paredzamais nosacījumu piemērošanas termiņš ir desmit gadi⁽⁸⁾. Kopējie budžeta līdzekļi no valsts budžeta 2001., 2002. un 2003. gadā sastāda apmēram 26,3 miljonus euro⁽⁹⁾, kam pieskaitāmi 50,8 miljoni euro no agrāk neizlietotajiem budžeta līdzekļiem. Šo nosacījumu ietvaros piešķirtais atbalsts ir summējams tikai ar atbalstu, kas piešķirts saskaņā ar nākamā punktā minētā likuma 8. pantu⁽¹⁰⁾.

(13) Atbilstoši Likuma Nr. 62/2001 5. līdz 7. panta nosacījumiem Nr. 62/2001 paredzētais atbalsts tiek piešķirts no īpašā fonda, ko ir dibinājis un pārvalda Ministru padomes prezidents⁽¹¹⁾. Atbalsts tiek piešķirts automatiskās procedūras⁽¹²⁾ ceļā, vai, pielietojot atsevišķa novērtējuma procedūru. Automatiskās procedūras gadījumā projekta finansējums nedrīkst pārsniegt apmēram⁽¹³⁾ 0,5 miljonus euro, un atbalstāmajam projektam jābūt pabeigtam divu gadu laikā pēc atbalsta piešķiršanas. Projekti, kam nepieciešams lielāks finansējuma apjoms, tiek izskatīti atsevišķā novērtējuma procedūrā, ko īsteno Ministru prezidenta izveidota īpaša komiteja. Uz šo nosacījumu pamata piešķiramā maksimālā atbalsta summa ir apmēram 15,5 miljoni euro⁽¹⁴⁾, turklāt, šīs procedūras rezultātā novērtēto projektu īstenošanai arī ir jābūt pabeigta divu gadu laikā. Piešķiršanas procedūras ietvaros cita starpā jāiesniedz arī informācija un izsmeljoša dokumentācija, kas

⁽⁴⁾ Itālijas iestādes norādīja, ka attiecīgo procentu likmju subsidēšana aizstāj līdzšinējās ar 5.8.1981. likumu Nr. 416 un 25.2.1987. likumu Nr. 67 attiecīgi noteiktās atbalsta shēmas, kuras Komisija apstiprinājusi atbilstīgi 18.11.1983. ar vēstuli Nr. 1398 un 7.7.1988. ar vēstuli Nr. 8232 saskaņā ar atbalstu Nr. C 25/87.

⁽⁵⁾ Saskaņā ar Likuma Nr. 62/2001 6. pantu piešķiramā atbalsta ilgums, apmērs un nosacījumi tiek regulēti 2002. gada 13. decembra Dekrētā (Itālijas oficiālais likumdošanas izdevums Nr. 297, 19.12.2002., 29. lpp.).

⁽⁶⁾ Bez tam pēc valdības iniciatīvas iesniegtais likumprojekts – *atto camera* 4163 "Disposizioni in materia di editoria e di diffusione della stampa quotidiana e periodica" ievieš vēl vienu grozījumu Likuma Nr. 62/2001 5. pantā, kas viennozīmīgi izslēdz no subsidējamām izmaksām jebkādu izdevumu, kas nav paredzēti izdevējdarbības produkta realizācijai, sevišķi, noieta veicināšanas un reklāmas izmaksas. Subsidējamās izmaksas saskaņā ar Likuma Nr. 4166. pantu var sasniegt 100 % tikai žurnālistu apvienību gadījumā.

⁽⁷⁾ Saskaņā ar 2002. gada 13. decembra Dekrētu viennozīmīgi izslēdzami ir grūtībās nonākuši uzņēmumi.

⁽⁸⁾ 10 gadus ilga termiņš pēc paziņojuma tika skaidri iekļauts valdības likumprojektā, kas tika iesniegts Deputātu palātai 2003. gada 16. jūlijā (*atto camera* 4163 "Disposizioni in materia di editoria e di diffusione della stampa quotidiana e periodica"). Šis likumprojekts patlaban tiek apspriests Parlamenta Kultūras komitejā.

⁽⁹⁾ Valsts budžeta līdzekļi ir attiecīgi apmēram 4,1 miljoni euro 2001. gadā, 12,6 miljoni euro 2002. gadā un apmēram 9,7 miljoni euro 2003. gadā.

⁽¹⁰⁾ Valsts prezidenta Dekrēta Nr. 142/2002 8. pants aizliedz summēt saskaņā ar Likuma Nr. 62/2001 4. līdz 7. pantu piešķirtās subsīdijas ar citu valsts piešķirto atbalstu, ko piešķir reģioniem un Trientas un Bozenes autonomajām provincēm ES vai tādu atbalstu, ko šādā pat nolūkā piešķir sabiedrisko tiesību subjekti vai institūcijas. Taču augstākminētās subsīdijas ir summējamas ar nodokļu atvieglojumiem, ko piešķir saskaņā ar tā paša Likuma 8. pantu.

⁽¹¹⁾ Saskaņā ar Likuma Nr. 62/2001 5. pantu fonda nosaukums ir *Fondo per le agevolazioni di credito alle imprese del settore editoriale*.

⁽¹²⁾ Valsts prezidenta Dekrēta Nr. 142/2002 1. pants nosaka, ka katrs uzņēmums izskatīšanai automatiskās procedūras veidā var iesniegt tikai katrs vienu projektu.

⁽¹³⁾ Finansējums saskaņā ar 7.3.2001. Likuma Nr. 626. panta 1. punkta a) apakšpunktu nepārsniedz 1 miljardu ITL.

⁽¹⁴⁾ Atbalsta maksimālais apjoms saskaņā ar Likuma Nr. 62/2001 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu nedrīkst pārsniegt 30 miljardus ITL.

apliecina projekta esamību un nepieciešamību, pretendenta tiesības uz atbalsta saņemšanu, kā arī faktiskās subsīdijām izmaksas (¹⁵), un aizdevuma līguma kopija. Noteikumi ietver arī nosacījumu par iespējām pieprasīt atpakaļ pretlikumīgi saņemtas subsīdijas.

- (14) Šo nosacījumu ietvaros piešķirtā atbalsta mērķis ir nodrošināt Itālijas Konstitūcijas 21. pantā paredzēto informācijas plurālismu.

2.2. Atbalsts nodokļu atlaižu veidā

- (15) Otrs pieteiktais nosacījums ietilpst Likuma Nr. 62/2001 8. panta un Ministru Prezidenta 2002. gada 6. jūnija Dekrēta Nr. 143 *Disciplina del credito di imposta in favore delle imprese produttrici di prodotti editoriali* (še turpmāk "Dekrēts Nr. 143/2002") pielietojuma jomā.
- (16) Noteikumi paredz izdevējdarbības jomā strādājošajiem uzņēmumiem atvieglojumus, piecus gadus pēc kārtas piešķirot nodokļu norakstījumus, tādējādi kopumā atbrīvojot no nodokļiem 15 % no kopējām investīciju izmaksām (¹⁶). Nodokļu norakstījumi tiek atskaitīti no kopējā nodokļu apgrūtinājuma un var tikt pārnesti četrus gadus uz priekšu.
- (17) Nodokļu norakstījumi var attiekties uz investīcijām jaunās precēs, kas paredzētas izdevējdarbības produktu ražošanai itāliešu valodā: laikrakstiem, žurnāliem, mēnešrakstiem, grāmatām, kā arī multimediju produktiem. Tāpat, uz atbalstu var pretendēt investīcijas iekārtās, sistēmās un patentos visās ražošanas cikla fāzēs ražošanas tehniskās pārstrukturizācijas projektu ietvaros.
- (18) Nosacījuma pielietojums aprobežojas ar investīcijām, kas izdarītas līdz 2004. gada 31. decembrim. Budžeta līdzekļi kopumā sastāda apmēram 102 miljonus euro (¹⁷). Šo noteikumu piemērošanas ietvaros piešķirtie atvieglojumi ir summējami tikai ar augstākminētā Likuma (¹⁸) 4. līdz 7. pantā paredzēto atbalstu. Noteikumi paredz arī projektu esamības un realizācijas iespēju pārbaudi un pretlikumīgi saņemtās atbalsta pieprasīšanu atpakaļ.

(¹⁵) Atvieglojumu izmantošanas procedūra un nosacījumi ir izklāstīti Likuma Nr. 62/2001 7. panta 2. līdz 6. rindkopā, kā arī Valsts prezidenta Dekrētā Nr. 142/2002.

(¹⁶) Maksimālā summa ir noteikta kā procentu likme no investīciju summas, nevis kā summa uz katru saņēmēju, taču, neraugoties uz to, nav ierobežota ar rīcībā esošo kopējo līdzekļu summu.

(¹⁷) Valsts budžeta līdzekļi bija 5,7 miljoni euro 2001. gadā, 11,3 miljoni euro 2002. gadā un 28,4 miljonu euro katru gadu laikā no 2003. līdz 2005. gadam.

(¹⁸) Sk. 11. zemsvītras piezīmi.

- (19) Nodokļu norakstījumi tiek piemēroti uzņēmumiem, kas nodarbojas ar izdevējdarbības produktu (¹⁹) ražošanu. Šī definīcija attiecas uz preses aģentūrām, izdevniecībām, spiestuvēm, papīra formā vai uz datora vai elektroniskā formātā izgatavotu dienas laikrakstu, žurnālu un grāmatu pārdošanas vietām, radio un televīzijas raidstacijām, kā arī uzņēmumiem, kas nodarbojas galvenokārt ar izdevējdarbības produktu marketingu, un itāļu laikrakstu izdevējiem ārvalstīs. Nosacījumi ir paredzēti uzņēmumiem ar atrašanās vietu ES. Aplēstais atbalsta saņēmēju skaits svārstās no 101 līdz 500.

- (20) Šo nosacījumu ietvaros piešķirtā atbalsta mērķis ir nodrošināt Itālijas Konstitūcijas 21. pantā paredzēto kultūras veicināšanu un informācijas plurālismu.

3. PROCEDŪRAS UZSĀKŠANAS PAMATOJUMS

- (21) Lēmumā par procedūras uzsākšanu Komisija nonāca pie secinājuma, ka abi nosacījumi par atbalsta piešķiršanu ir uzskatāmi par valsts piešķirtu atbalstu EK Līguma 87. panta 1. punkta izpratnē, un izteica šaubas gan saistībā ar pieteikto pasākumu ietekmi uz tirdzniecību, gan ar to saderību ar kopējo tirgu.
- (22) Turklāt Komisija ar procedūras uzsākšanu saistīja iespēju apzināt informāciju un viedokļus, kas palīdzētu kļiedēt pastāvošās šaubas.

4. IEINTERESĒTO PERSONU NOSTĀJA

- (23) Pēc procedūras uzsākšanas dažādas ieinteresētās personas izteica savu nostāju attiecībā uz šo jautājumu. Turpmākajās rindkopās ietverts viņu sniegto komentāru kopsavilkums.
- (24) Ar 2003. gada 18. decembra vēstuli Eiropas Izdevēju asociācija (*FEP-FEE*) paziņoja, ka attiecīgie atbalsta pasākumi neesot pretrunā ar ES likumdošanu, jo:
- i) atšķirībā no jebkādiem citiem industriālās darbības veidiem, izdevējdarbība esot cieši saistīta ar valodu un, otrkārt, tikai uzņēmumiem, kas ražo izdevējdarbībai varot ietekmēt pārrobežu tirdzniecību Eiropas Savienībā tikai ļoti ierobežotā mērā;

(¹⁹) Izdevējdarbības produktus ražojoša uzņēmuma definīcija ir formulēta šaurāk, nekā definīcija, kas tiek lietota attiecīgā Likuma 4., 5. un 7. pantā. Pirmkārt, tā attiecas tikai uz publikācijām itāliešu valodā, un, otrkārt, tikai uz uzņēmumiem, kas ražo izdevējdarbības produktus, kamēr saskaņā ar citiem noteikumiem potenciālie atbalsta saņēmēji ir visi uzņēmumi, kas darbojas visā ciklā, sākot no izdevējdarbības produktu ražošanas, līdz pat realizācijai.

- ii) paredzētais atbalsts apjoms esot visai neliels;
- iii) atvieglojumi esot paredzēti tādiem investīciju veidiem, kas attiecas uz īpašiem valodas lietojuma reģioniem un līdz ar to attiešoties tikai uz publikācijām itāliešu valodā. Valsts piešķirtā atbalsta mērķis ir radīt stimulus privātajām investīcijām, lai padarītu konkurētspējīgus izdevējus un citus uzņēmumus, kas darbojas šajā nacionāli orientētajā sektorā.
- (25) Savā 2003. gada 19. decembra vēstulē Portugāles Grāmatizdevēju asociācija (APEL) pauda uzskatu, ka konkrētie atbalsta pasākumi neesot pretrunā ar ES likumdošanu:
- i) tādu pašu iemeslu dēļ, kādus minēja FEE;
- ii) sakarā ar to, ka atbalstāmās investīcijas netiek iepludinātas uz eksportu orientētās vai starptautiskās darbībās.
- (26) Turklāt vairāk kā mēnesi pēc tam, kad tika publicēts paziņojums par procedūras uzsākšanu, pārbaudes procedūras ietvaros tika saņemti šādi ieinteresēto trešo personu viedokļi.
- (27) 2004. gada 8. janvāra vēstulē Spānijas Izdevēju asociācija (FGEE), norādot tādu pašu iemeslus kā Portugāles Grāmatizdevēju asociācija, paziņoja, ka konkrētie atbalsta pasākumi nav uzskatāmi par Kopienas tiesisko normu pārkāpumu.
- (28) 2004. gada 12. janvāra vēstulē "Association européenne des éditeurs de journaux (ENPA)" pauda uzskatu, ka attiecīgie pasākumi nebūs pretrunā ar Kopienas tiesiskajām normām, tā kā:
- i) pārrobežu tirdzniecība nav saistāma ar dienas laikrakstiem un nevarot izraisīt ar dalībvalstu savstarpējo konkurenci saistītas problēmas. Tas īpaši attiecoties uz reģionālajiem dienas laikrakstiem, kuru realizācija notiek tikai šauri ierobežotā nacionālā tirgus sektorā. Šajā jomā konkurencei joprojām piemērot tikai nacionālas iezīmes;
- ii) to dienas laikrakstu īpatsvars, kas pārdoti tur dzīvojošajiem pilsoņiem, kuri vēlas būt lietas kursā par notiekošo dzimtenē, esot neliels. Šim relatīvi nelielajam klientu skaitam iespēja piekļūt informācijas avotam itāliešu valodā un uzticamam izdevumam esot ārkārtīgi svarīga gan no valodas, gan kultūras viedokļa, un to varot nodrošināt tikai itāļu izdevēji;
- iii) nozarei ir obligāti nepieciešami atbalsta līdzekļi, lai laikraksti joprojām spētu konkurēt ar citām mediju formām, piemēram, internetu. Ja atbalstu nepiešķirs, šīs nacionālās nozares nākotni apdraud tādas pašas ekonomiskās krīzes, kādas sakarā ar reklāmas sludinājumu pārdošanas apjomu samazināšanos nesēn piemēklēja lielāko daļu Eiropas preses industrijas.
- (29) Ar 2004. gada 7. janvāra vēstuli Itālijas Laikrakstu izdevēju asociācija (FIEG) iesniedza izsmeļošus argumentus, lai atbalstītu tēzi, ka konkrētie pasākumi nav uzlūkojami kā Kopienas tiesisko normu pārkāpums, jo tie:
- i) nav uzskatāmi par valsts piešķirtu atbalstu;
- ii) ir paredzēti darbībām, kas nav saistītas ar pārrobežu tirdzniecību vai konkurenci dalībvalstu starpā un EEZ robežās;
- iii) saskaņā ar EK Līguma 87. panta 3. punkta d) apakšpunktu ir saderīgi ar kopējo tirgu.

5. ITĀLIJAS IESTĀŽU NOSTĀJA

5.1. Piezīme attiecībā uz procedūras uzsākšanu

- (30) Lai kļiedētu šaubas, ko Komisija izteica savā lēmumā par procedūras uzsākšanu, Itālijas iestādes iesniedza papildu datus un paskaidrojumus, lai pamatotu to pārstāvēto tēzi par konkrēto pasākumu nebūtisko ietekmi uz tirdzniecību un to saderību ar kopējo tirgu.

- (31) Itālijas iestādes paskaidro, ka izdevējdarbībai piešķirtajam atbalstam būšot tikai ļoti neliela ietekme uz tirdzniecību ES robežās, jo izdevējdarbības produkti itāliešu valodā ārpus Itālijas tirgus praktiski netikšot realizēti. Savos apgalvojumos tās balstās galvenokārt uz CELF sprieduma⁽²⁰⁾ izklāstā noformulētajiem vispārīgajiem pamatprincipiem un statistikas datiem, un paskaidrojumiem, kas sniegto to iebildumos pret procedūras uzsākšanu.
- (32) Attiecībā uz CELF spriedumā saistībā ar grāmatu tirdzniecību noformulētajiem principiem Itālijas iestādes pārstāv viedokli, ka sakarā ar analogiskajām pazīmēm un faktu, ka itāliešu valodā iznākošo izdevējdarbības produktu lasītāju skaits ES esot vēl mazāks nekā franču valodā lasošo skaits, tādēļ šiem pamatprincipiem būtu jābūt attiecināmiem arī uz citiem izdevējdarbības produktiem. Abi minētie principi skan šādi:
- i) "Konkurenci grāmatu sektorā (var) ierobežo(t) noteiktas valodas un kultūras barjeras, un tādēļ ietekme uz Kopienas iekšējo tirdzniecību (var) būs(t) neliela"⁽²¹⁾;
- ii) "Iespēšanas un izdevējdarbības sfēra Eiropā joprojām sastāv no savstarpēji skaidri nodalītām nacionālajām nozarēm un nav uzlūkojama kā visās Eiropas teritorijā integrēta ekonomikas nozare. To parāda arī eksporta nelielais īpatsvars šīs nozares apgrozījumā. Vēl viens šķērslis šīs jomas "Eiropēizācijai" ir liels ES lietoto valodu skaits"⁽²²⁾.
- (33) Sakarā ar situāciju Itālijas izdevējdarbības produktu tirgū un ierobežoto izdevējdarbības produktu apjomu Kopienas iekšējā tirdzniecībā Itālijas iestādes iesniedza statistikas datus, pamato tās paustos apgalvojumus; bez tam tās sniedza papildus datus par atbalsta saņēmējiem. No statistikas datiem galvenokārt izriet, ka:
- i) pēdējo 20 gadu laikā Itālijas dienas laikrakstu tirgū bija vērojama stagnācija, neskatoties uz to, ka Itālijas ražošanas sistēma šai pašā laikposmā ir ļoti mainījusies⁽²³⁾. 2003. gadā dienas tirāžas apjoms ir samazinājies līdz 1984. gada līmenim;
- ii) vidējais dienas laikrakstu pārdošanas apjoms dienā un pārdoto eksemplāru skaits uz 1 000 iedzīvotājiem Itālijā, Francijā, Vācijā un Lielbritānijā parāda, ka salīdzinājumā ar citām lielajām ES dalībvalstīm⁽²⁴⁾ Itālijas pozīcijas ir ievērojami sliktākas un atpaliel no pieprasījuma, kas varētu būt valstī ar tādu ienākumu līmeni uz vienu iedzīvotāju, kāds tas ir Itālijā;
- iii) 2001. gadā Itālijas dienas laikrakstu pārdošanas apjoms ES bija 1,3 % no kopējās tirāžas, bet nedēļas un ikmēneša žurnāliem tas pat bija tikai 0,8 %;
- iv) laikā no 1996. līdz 2001. gadam dienas laikrakstu, nedēļas un ikmēneša žurnālu kopējais eksporta apjoms (gan ES robežās, gan ārpus tām) sastādīja no 0,7 % līdz 2,5 % no kopējās tirāžas;
- v) Itālijas iestādes sniedza arī ziņas par grāmatu, kā arī izdevniecību multimediju produktu un pakalpojumu kopējiem eksporta apjomiem 2001. gadā – gan ES teritorijā, gan ārpus tās, un no šīs informācijas izriet, ka kopējais eksporta apjoms veido 5 % no kopējā minēto produktu pārdošanas apjoma. Taču Itālijas iestādes norāda, ka eksports uz ES veido tikai daļu no šī procentuālā īpatsvara un ka kompaktdiski, kā arī izdevniecību sniegtie pakalpojumi un multimediju produkti savukārt arī veido tikai ļoti nelielu īpatsvaru no minētā apjoma. No tā Itālijas iestādes secināja, ka izdevniecību piedāvāto multimediju produktu izplatība ES kopumā ir ļoti neliela;
- vi) kā uzsver Itālijas iestādes, laikrakstu un grāmatu iespēšana parasti notiek ģeogrāfiski tuvu to realizācijas tirgiem, lai neradītu kavēšanos un produkta vērtībai neproporcionālas transporta izmaksas;
- vii) attiecībā uz preses aģentūrām, Itālijas iestādes ievadā konstatē, ka starptautiska konkurence varētu rasties tikai saistībā ar ziņām svešvalodās. Vienīgā Itālijas aģentūra, kas apkopo ziņojumus svešvalodās, ir ANSA – aģentūra, kuras apgrozījums šādu ziņu jomā ir tikai 0,3 % no kopējā apgrozījuma;

⁽²⁰⁾ Eiropas Tiesas 2000. gada 22. jūnija spriedums Lietā C 332/98, Francijas Republika pret Eiropas Kopienu komisiju, "Atbalsts *Coopérative d'exportation du livre français (CELF)*" ECR 2000, I-4833.

⁽²¹⁾ Sprieduma VIII punkta 20. piezīme.

⁽²²⁾ Komisijas paskaidrojumi 1997. gada "ES Rūpniecības panorāmā".

⁽²³⁾ No Itālijas iesniegtajiem statistikas datiem izriet, ka 2003. gadā dienas laikrakstu pārdošanas apjomu samazināšanās, kas aizsākās 1990. gadā, ir turpinājusies un sasniegusi 5,8 miljonu tirāžu, kas atbilst 1984. gada līmenim.

⁽²⁴⁾ Dati no Osservatorio Tecnico per i Quotidiani e le Agenzie d'Informazione – *L'industria dei quotidiani in Italia – Monografia macro settoriale – 2000.*

- viii) šo pasākumu ierobežotās ekonomiskās sekas Itālijas iestādes, visbeidzot, pamato ar to, ka ES pārdoto Itālijas izdevējdarbības produktu tirgus nesasniedz pat 0,3–0,5 % no kopējā Eiropas tirgus apjoma.
- (34) Ņemot vērā iepriekš norādītos skaitļus, un saskaņā ar *SIDE* ⁽²⁵⁾ lietā pieņemtajā spriedumā norādītajiem pamatprincipiem Itālijas iestādes pieņem, ka itāliešu valodā iznākošo izdevējdarbības produktu tirgus ir uzskatāms par patstāvīgu tirgu ⁽²⁶⁾.
- (35) Lai atbalstītu savu tēzi, ka abi pasākumi saskaņā ar EK Līguma 87. panta 3. punkta d) apakšpunktu ir saderīgi ar kopējo tirgu, Itālijas iestādes bez tam norāda uz:
- i) to, ka EK Līguma 151. panta 1. punkts nosaka, ka “Kopiena veicina dalībvalstu kultūru uzplaukumu, respektējot to nacionālās un reģionālās atšķirības un vienlaikus pievēršot uzmanību kopīgajam kultūras mantojumam”;
- ii) 2001. gada 12. februāra Padomes Rezolūciju par atsevišķu valstu sistēmu piemērošanu grāmatu cenu noteikšanā ⁽²⁷⁾ un, sevišķi, Padomes aicinājumu Komisijai “piemērojot konkurences un brīvās preču kustības normatīvus, ņemt vērā grāmatām piemītošo īpašo kultūras vērtību un to nozīmi kultūras daudzveidības veicināšanā, kā arī grāmatu tirgus transnacionālo dimensiju” ⁽²⁸⁾. Bez tam tās norāda uz vēl vienu augstākminētajā rezolūcijā nosauktu iemeslu, saskaņā ar kuru “homogēnās valodu zonas jāuzskata par svarīgu grāmatu izplatības jomu un piešķir grāmatu tirgum transnacionālu dimensiju, kas jāņem vērā ⁽²⁹⁾”;
- iii) 2001. gada 12. februāra Padomes Rezolūciju ⁽³⁰⁾ par valodu daudzveidības un valodu zināšanu apguves veicināšanu 2001. – Eiropas valodu gada īstenošanas ietvaros;
- iv) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 22. pantu ⁽³¹⁾, kurā nostiprināts pamatprincips, saskaņā ar kuru Eiropas Savienībā tiek respektēta dalībvalstu kultūras, reliģijas un valodu daudzveidība;
- v) Itālijas Konstitūcijas 21. pantu, kurā garantētas tiesības uz brīvu viedokli un plurālismu, kas tiek uzskatītas par demokrātiskām pamatbrīvībām; Itālijas iestādes paskaidro, ka izdevējdarbības produkti ir šo tiesību īstenošanas instruments ⁽³²⁾;
- vi) Māstrihtas līgumu, kas papildina EK Līguma 87. panta 3. punkta d) apakšpunktu ar izņēmuma nosacījumu kultūras apsvērumu dēļ, lai, ņemot vērā 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta ierobežoto pielietojumu, radītu stimulus kultūras jomas atbalstam.
- (36) Nobeigumā Itālijas iestādes min argumentu, ka Komisija šīs procedūras ietvaros sakarā ar izdevējdarbības produktu tirgus īpatnībām un nepieciešamību pēc valsts iejaukšanās, lai novērstu strukturāli nosacīto negatīvo attīstības tendenci izdevējdarbības produktu izplatībā nacionālajā tirgū, kā arī sakarā ar ierobežoto itāliešu valodas izplatību ES līmenī, varot nonākt tikai pie secinājuma, ka valodas īpatnību saglabāšana ir viens no izšķirošajiem faktoriem 87. panta 3. daļas d) apakšpunktā paredzēto izņēmuma nosacījumu īstenošanai. Tādēļ attiecīgie pasākumi, kas veicina itāliešu valodā izdotu izdevējdarbības produktu izplatību, jāuzskata par saderīgiem ar kopējo tirgu.

5.2. Paskaidrojumi par ieinteresēto trešo personu pausto nostāju

- (37) 2004. gada 24. februāra vēstulē Itālijas iestādes komentēja trešo personu nostāju. Tās ietvaros iestādes akcentē šīs nostājas pilnīgo atbilstību tam ietekmes uz tirdzniecību un saderības ar kopējo tirgu novērtējumam, ko tās bija paudušas pašas. Svarīgākos komentārus var apkopot šādi:

- i) pēc Komisijas izteiktā uzaicinājuma izteiktā nostāja tika saņemta no piecām šī Lēmuma 4. daļā minētajām pusēm. Tās pārstāv 15 ES dalībvalstu, kā arī Kipras, Horvātijas Republikas, Lietuvas, Norvēģijas un Slovēnijas grāmatu un laikrakstu izdevējus;

⁽²⁵⁾ Pirmās instances tiesas 2002. gada 28. februāra spiedums Lietā T-155/98, ECR 2002, II-1179.

⁽²⁶⁾ Pirmās instances tiesas 1997. gada 21. oktobra spriedums Lietā T-229/94, *Deutsche Bahn v. Kommission*, ECR II-1689. lpp., 54. rinda, kā arī šeit citētā tiesvedība.

⁽²⁷⁾ OV C 73, 6.3.2001., 5. lpp.

⁽²⁸⁾ Itālijas iestādes pasvītro, ka, neskatoties uz to, ka EK Padomes 2001. gada 12. februāra Rezolūcija viennozīmīgi atsaucas uz grāmatām, tajā minētie principi, sevišķi, tie, kas nosaukti pie 2. apsvēruma, ir attiecināmi uz visiem gadījumiem, kuros precei (piemēram, izdevējdarbības produktiem) piemīt “divkārša dimensija” un “tā ir gan kultūras vērtību nesēja, gan tirdzniecības produkts”.

⁽²⁹⁾ Sk. 2001. gada 12. februāra Rezolūcijas 7. apsvērumu.

⁽³⁰⁾ OV C 50, 23.2.2002., 1. lpp.

⁽³¹⁾ OV C 364, 18.12.2000., 1. lpp.

⁽³²⁾ Sk. Itālijas Konstitucionālās tiesas spriedumus lietās Nr. 348/1990, Nr. 105/1972, Nr. 225/1974 un Nr. 94/1997.

- ii) to piezīmes attiecībā uz EK konkurences tiesību normu nepārkāpšanu atbilst Itālijas apgalvojumiem;
- iii) kā pasvītro ENPA, laikrakstu tirgum piemīt galvenokārt nacionāla dimensija, līdz ar ko ir izpildīts pasākuma proporcionalitātes kritērijs, jo izdevējdarbības produktu tirgus tam raksturīgās īpatnējās struktūras dēļ nevar būtiski sagrozīt konkurences apstākļus pārrobežu tirdzniecībā;
- iv) kā norādīja FGEE, konkrētā atbalsta summa ir ierobežota. Tādēļ atbalsta pasākumu ietekme uz tirdzniecību starp dalībvalstīm ir tikai neliela, jo uzņēmējdarbība pēc definīcijas koncentrējas homogēnas valodas lietojuma zonās ar ļoti ierobežotiem pārrobežu tirdzniecības apjomiem.

6. ATBALSTA PASĀKUMU NOVĒRTĒJUMS

6.1. Valsts atbalsta esamība

- (38) Saskaņā ar EK Līguma 87. panta 1. punktu "ar kopējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences traucējumus, dodot priekšroku atsevišķiem uzņēmumiem vai atsevišķu preču ražošanai, ciktāl šāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm".

6.1.1. Valsts subsīdijas, noteiktu uzņēmumu/noteiktas ekonomiskās darbības atbalstīšanai:

- (39) Komisija akcentē, ka abu pieteikto atbalsta piešķiršanas shēmu finansēšanai paredzētie līdzekļi nāk no centrālās valdības budžeta un līdz ar to ir uzskatāmi par valsts līdzekļiem. Bez tam attiecīgie nosacījumi saskaņā ar definīciju paredz atvieglojumus īpašām ekonomiskās darbības jomām, jo īpaši izdevējdarbībai, kur atbalsta saņēmēji nodarbojas ar uzņēmējdarbību un ir uzskatāmi par uzņēmumiem EK Līguma 87. panta 1. punkta izpratnē.

6.1.2. Selektivitāte:

- (40) Abi pieteiktie nosacījumi ir selektīvi, jo tie ir paredzēti uzņēmumiem, kas darbojas izdevējdarbības jomā, un uzņēmumiem, kas ražo izdevējdarbības produktus. Tādējādi abi nosacījumi ir saistīti ar sektorāla atbalsta piešķiršanu.

6.1.3. Ekonomiskās priekšrocības:

- (41) Abi pieteiktie nosacījumi rada atbalstu saņemošajiem uzņēmumiem divkāršas ekonomiskās priekšrocības.
- (42) Pamatojoties uz pirmo nosacījumu, uzņēmumi saņem atvieglojumus specifiskiem projektiem paredzētu banku aizdevumu procentu subsīdiju formā, kā rezultātā efektīvi samazinās atvieglojumus saņemšo uzņēmumu finansējuma izmaksas.
- (43) Pamatojoties uz otro nosacījumu, uzņēmumi gūst labumu nodokļu jomā, saņemot nodokļu norakstījumus investīcijām, kas samazina nodokļu maksājumus, kas tiem normālā gadījumā būtu jāveic⁽³³⁾.

6.1.4. Ietekme uz Kopienas iekšējo tirdzniecību un konkurences sagrozīšana:

- (44) Komisija konstatē, ka konkurences noteikumi principā attiecas uz visām ekonomikas aktivitātēm, kuru ietvaros notiek tirdzniecība starp dalībvalstīm, un ka izdevējdarbības produktu ražošana ir uzskatāma par ekonomisko darbību. Tādējādi rodas jautājums, vai minētajai darbībai piešķirtais atbalsts, ņemot vērā domājamo itāliešu valodā iznākošo izdevējdarbības produktu Itālijas tirgus nacionālo un līdz ar to iekšējo raksturu, faktiski vai potenciāli ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm. Šeit jāņem vērā, ka izdevējdarbības produktu tirgus ietver tiesību, reklāmas, iespēšanas un realizācijas tirgu. Izdevējam piešķirtais atbalsts var iespaidot vienu vai otru no šīm darbības jomām.
- (45) Turklāt Komisija, pamatojoties uz Itālijas iestāžu iesniegto informāciju, konstatē, ka izdevējdarbības produkti, uz kuriem attiecas atbalsta pasākumi, ir Kopienas iekšējās tirdzniecības objekts⁽³⁴⁾. Tādējādi šie pasākumi varētu ietekmēt konkurenci starp uzņēmumiem, ja, piemēram, izdevējdarbības jomas uzņēmumi darbotos dažādās dalībvalstīs un saistībā ar publikācijām dažādās valodās un līdz ar to būtu pakļauti konkurencei izdošanas tiesību un reklāmas jomā.
- (46) Komisija atzīst, ka Itālijas iestāžu sniegtā informācija un paskaidrojumi apstiprina Kopienas iekšējās tirdzniecības nelielo apjomu abu nosacījumu piemērošanai pakļauto izdevējdarbības produktu jomā.

⁽³³⁾ Sk. Komisijas Paziņojumu par kārtību, kādā normatīvi par valsts atbalstu piemērojami attiecībā uz pasākumiem tiesās uzņēmumu vadības jomā, OV C 384, 10.12.1998., 3. lpp.

⁽³⁴⁾ Izdevējdarbības pārrobežu dimensija, īpaši saistībā ar grāmatām, ir atzīta 2001. gada 12. februāra Rezolūcijā, un to apliecina Itālijas iestāžu iesniegtie statistikas dati.

- (47) Tomēr, ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija pārstāv uzskatu, ka nav iespējams izslēgt konkrēto pasākumu ietekmi uz tirdzniecību – pat tad, ja tā ir ļoti neliela. Tādēļ abi konkrētie nosacījumi ir uzskatāmi par valsts piešķirtu atbalstu EK Līguma 87. panta 1. punkta izpratnē.

6.2. Saderība

- (48) Ja pasākumi ir uzskatāmi par valsts piešķirtu atbalstu EK Līguma 87. panta 1. punkta izpratnē, Līgums nosaka, ka atbalsti, kas atbilst EK Līguma 87. panta 2. un 3. punktā minētajiem nosacījumiem, ir saderīgi ar kopējo tirgu jeb ir uzskatāmi par saderīgiem ar kopējo tirgu.

- (49) Komisija konstatē, ka EK Līguma 87. panta 2. punktā, kā arī 3. punkta a) un b) apakšpunktos paredzētie nosacījumi acīmredzami nav piemērojami attiecībā uz konkrētiem pasākumiem.

- (50) Pēc procedūras uzsākšanas Komisija saņēma no Itālijas iestādēm papildu informāciju un paskaidrojumus, kā arī ieinteresēto trešo personu pausto nostāju. No augstākminētā izriet, ka ES itāliešu valodā izdoto izdevējdarbības produktu tirdzniecība ir ierobežota un ka līdz ar to pasākumi saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta c) vai d) apakšpunktu var tikt uzskatīti par saderīgiem ar kopējo tirgu.

6.2.1. Saderība saskaņā ar EK Līguma 87. panta 3. punkta d) apakšpunktu:

- (51) Jautājumā par konkrēto pasākumu saderību ar kopējo tirgu saskaņā ar 87. panta 3. punkta d) apakšpunktu Komisija nepiekrīt Itālijas iestāžu paustajam novērtējumam, bet pārstāv uzskatu, ka arguments par kultūras daudzveidību nav attiecināms uz konkrētajiem atbalsta nosacījumiem.

- (52) EK Līguma 151. pants⁽³⁵⁾ gan nosaka, ka Kopiena atbalsta kultūras daudzveidību, tomēr 7.3.2001. Likuma Nr. 628. pants neietver nosacījumus par budžeta līdzekļu izlietošanu viennozīmīgi kultūras atbalstīšanai. Līdzekļi drīzāk tiek izmantoti tikai, lai vispārīgi veicinātu investīcijas, ko izdara uzņēmumi, kas ražo izdevējdarbības

produktus itāliešu valodā. Procentu subsīdiju formā saskaņā ar 7.3.2001. Likuma Nr. 625. panta nosacījumiem piešķirtajiem atbalsta pasākumiem⁽³⁶⁾ tikai 5 % no piešķirtajiem līdzekļiem ir paredzēti kredītu subsidēšanai uzņēmumiem, kas viennozīmīgi piedalās "īpašas nozīmes projektos, kas veicina lasīšanu Itālijā vai itāliešu valodā iznākošu izdevējdarbības produktu izplatību ārvalstīs". Bez tam Komisija konstatē, ka, ja 5 % kvota netiks izmantota sākotnēji noteiktajam mērķim, tā var ietilpt atpakaļ fondos, kas paredzēti citu atbalstāmo darbības veidu veicināšanai, piemēram, izglītības pasākumiem un investīciju darbībai. Turklāt, atbalstāmās publikācijas itāliešu valodā ietver laikrakstus, mēnešrakstus, žurnālus, grāmatas un multimediju produktus. Tomēr Komisija konstatē, ka abi nosacījumi neietver ne īpašas norādes par līdzekļu piešķiršanu atsevišķiem publikāciju veidiem, ne par atbalstāmo izdevējdarbības produktu saturu un par tādējādi garantējamām vai atbalstāmām kultūras vērtībām⁽³⁷⁾.

- (53) Tāpat, ir iespējams konstatēt, ka abu nosacījumu gadījumā kopsaucēju veido itāliešu valoda. Neskatoties uz to, ka konkrēto pasākumu tālejošākās sekas var būt itāliešu valodas un kultūras apguves un popularizēšanas veicināšana, sakarā ar to, ka trūkst norāžu uz pedagoģiska rakstura mērķiem vai valodas apguvi, pasākumu klasificēšana par kultūras pasākumiem novestu pie nesamērīgi plašas kultūras jēdziena interpretācijas.

- (54) Attiecībā uz Itālijas iestāžu paustajiem argumentiem, ka pasākumi kalpojot kultūras veicināšanai kombinācijā ar informācijas plurālisma veicināšanu, Komisija jau savos agrākajos lēmumos ir paskaidrojusi⁽³⁸⁾, ka kādas dalībvalsts pedagoģiskās un demokrātiskās vajadzības ir jāaplūko atdalīti no kultūras veicināšanas.

- (55) Ņemot vērā konkrēto pasākumu apmērus un ārkārtīgi vispārīgo atbalstāmo publikāciju aprakstu, šķiet, ka konkrētie pasākumi, pirmkārt, ir paredzēti tādu izdevējdarbības produktu atbalstīšanai, kas iznāk itāliešu valodā – valodā, kas ir abu nosacījumu kopsaucējs, un nevis itāliešu valodas un kultūras veicināšanai.

⁽³⁶⁾ Īpaši Likuma Nr. 62/2001 5. panta 6. punkts.

⁽³⁷⁾ Faktiski atvieglojumus var izmantot dažādi produkti, tai skaitā produkti, kas ir saistīti ar sportu, un citi izdevējdarbības produkti, kam obligāti piemīt ar kultūru saistīts saturs vai pazīmes.

⁽³⁸⁾ Komisijas lēmums šādos atbalsta piešķiršanas gadījumos: NN 88/98, "Reklāmu nesaturošs BBC ziņu kanāla finansēšana ar nodevu starpniecību", OV C 78, 18.3.2000., 6. lpp.; un NN 70/98 "Valsts atbalsts sabiedriskajiem kanāliem Kinderkanal un Phoenix", OV C 238, 21.8.1999., 3. lpp.

⁽³⁵⁾ Sk. īpaši EK Līguma 151. panta 1. un 4. punktu.

(56) Ņemot vērā augstākminēto izklāstu, Komisija pārstāv uzskatu, ka attiecīgie pasākumi neatbilst Paziņojumā par valsts atbalstu sabiedrisko tiesību radio pieprasītajai restruktīvajai 87. panta 3. punkta d) apakšpunkta interpretācijai ⁽³⁹⁾. Bez tam ar kultūru saistīto izņēmuma nosacījumu piemērošana būtu pretrunā ar jau agrākajos Komisijas lēmumos ietverto interpretāciju ⁽⁴⁰⁾.

6.2.2. *Saderība saskaņā ar EK Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu:*

(57) Tas nozīmē, ka konkrētajiem pasākumiem kā augstāks mērķis būtu jāatbalsta izdevējdarbības produktu izdošana itāliešu valodā un informācijas plurālisma nodrošināšana; šeit šķiet nepieciešama valstiska iejaukšanās, lai apturētu strukturāli nosacīto izdevējdarbības produktu izplatības samazināšanās tendenci valsts tirgū.

(58) Komisija atzīst, ka, lai novērtētu konkrētos pasākumus, nepastāv nekādi pielietojami normatīvi vai vadlīnijas. Tādēļ šķiet, ka klauzula par saderību nav piemērojama attiecībā uz paziņotajām atbalsta shēmām, kādas tās ir aprakstītas šeit, neņemot vērā vienmēr iespējamo EK Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta pielietošanu, saskaņā ar kuru "atbalsti, kas veicina atsevišķu saimniecisko darbību vai atsevišķu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šādiem atbalstiem nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas būtu pretrunā vispārējām interesēm" var tikt uzskatīti par saderīgiem ar kopējo tirgu.

(59) Analogiski *CELF* spriedumā ietvertajam izklāstam Komisija konstatē, ka grāmatu izdošanas jomā šķietami pastāv valodas un kultūras barjeras, kas ierobežo konkurenci un pārrobežu tirdzniecību starp dalībvalstīm. Tāpat uzskatāms, ka "iespiešanas un izdevējdarbības nozare Eiropā joprojām sastāv no savstarpēji skaidri nodalītiem valstu tirgiem un nav uzlūkojama kā visās Eiropas teritorijā integrēta ekonomikas nozare. To parāda arī eksporta nelielais īpatsvars šīs nozares apgrozījumā. Vēl viens šķērslis šīs jomas "eiropeizācijā" ir liels ES lietoto valodu skaits" ⁽⁴¹⁾.

(60) Neskatoties uz to, gan attiecībā uz grāmatām, gan citiem izdevējdarbības produktiem, uz kuriem attiecas konkrētie pasākumi, jānorāda, ka Itālijas iesniegtie statistikas dati

apliecina, ka ietekme uz pārrobežu tirdzniecību ES attiecīgo produktu gadījumā ir ļoti ierobežota.

(61) Turklāt sakarā ar to, ka atbalsts ir paredzēts galvenokārt publikācijām itāliešu valodā, ir maz ticams, ka publikācijas kādā citā valodā ir uzskatāmas par efektīviem aizstājējproduktiem un ka subsīdijas varētu veicināt abonentu un reklāmas klientu pārvilināšanu. Tādēļ Kopienas iekšējās tirdzniecības un konkurences kropļojumi varētu būt ļoti ierobežoti. Bez tam Kopienas interesēs ir garantēt vienādu attieksmi un vienlīdzīgu izskatīšanu attiecībā uz atbalsta pieteikumiem, ko iesnieguši citās dalībvalstīs reģistrēti pretendenti.

(62) Turklāt, paziņotā atbalsta mērķis ir saistīts ar informācijas plurālisma nodrošināšanu, kas ir arī viens no Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. panta 2. punktā paredzētajiem mērķiem ⁽⁴²⁾.

(63) Visbeidzot, novērtējumu, ka konkrētie pasākumi, jādoma, tikai ļoti nelielā mērā ietekmēs tirdzniecību un konkurenci un proporcionāli atbildīs pasludinātajam mērķim, apstiprina šādi faktori: atbalsta shēmu darbības termiņš, kas ir 5–10 gadi, liels atbalsta saņēmēju skaits, kas katra pasākuma gadījumā, iespējams, sasniegs 500 uzņēmumus katram pasākumam, un ierobežotais rīcībā esošo līdzekļu apjoms, kas visā laikposmā kopumā ir 179,3 miljoni euro.

7. SECINĀJUMI

(64) Komisija konstatē, ka konkrētie pasākumi ir uzskatāmi par valsts atbalstu EK Līguma 87. panta 1. punkta izpratnē.

(65) Itālijas iestāžu iesniegtā konkrētā informācija un statistikas dati apstiprina, ka attiecīgie pasākumi, visticamāk, tikai ļoti ierobežotā mērā ietekmēs tirdzniecību.

(66) Ierobežotos tirdzniecības un konkurences sagrozījumos un pasākumu proporcionālo atbilstību izvirzītajiem mērķiem, respektīvi, itāliešu valodā iznākošo izdevējdarbības produktu noieta veicināšanu, apstiprina nosacījumu piemērošanas termiņš, liels atbalsta saņēmēju skaits un neliels piešķirto līdzekļu apjoms,

⁽³⁹⁾ OV C 320, 15.11.2001., 5. lpp.

⁽⁴⁰⁾ Sk. 38. zemsvītras piezīmi.

⁽⁴¹⁾ Komisijas piezīmju izklāsts 1997. gada "ES Rūpniecības panorāmā".

⁽⁴²⁾ Sk. 31. zemsvītras piezīmi.

IR PIEŅĒMUSI ŠĀDU LĒMUMU.

1. pants

Atbalsts, ko Itālija piešķir kā procentu likmju subsidēšanu uzņēmumiem, kas darbojas izdevējdarbības nozarē, kā arī kā nodokļu norakstījumus uzņēmumiem, kas ražo izdevējdarbības produktus, saskaņā ar EK Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu ir uzskatāma par saderīgu ar kopējo tirgu.

2. pants

Komisijai tiek iesniegti gada ziņojumi ar precīzu informāciju par abu pasākumu īstenošanu. Minētie ziņojumi ietver kopsavilkumu par atsevišķu pasākumu īstenošanu kalendārā gada laikā, atbalstāmo projektu sarakstu un aprakstu, atbalstāmo izdevējdarbības produktu uzskaitījumu, katram projektam paredzētās summas un informāciju par atbalsta saņēmēju identitāti.

Turklāt Komisijai tiek iesniegti aktualizēti statistikas dati par Kopienas iekšējo tirdzniecību, lai būtu iespējams kontrolēt attīstības tendences tirgos.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

Briselē, 2004. gada 30. jūnijā

*Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Mario MONTI*